

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Haplové a soudkyň JUDr. Evy Lukotkové a JUDr. Jarmily Ďáskové v právní věci žalobce **M. F.**, bytem, zastoupený Mgr. Jiřím Hladíkem, advokátem společnosti Hladík & Tauber, advokátní kancelář v. o. s., se sídlem 602 00 Brno, Příkop 6, proti žalované **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem 140 21 Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 24. 1. 2012, č. j.

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 1. 2012, č. j. bylo odvolání žalobce podané proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně – Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Brno, Inspektorát cizinecké policie Brno ze dne 2. září 2010 č. j., zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání podané dne 14. 7. 2010 s tím, že povolení k dlouhodobému pobytu se neprodlužuje, neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území podle § 44 a) odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., s odkazem na § 35 odst. 3 s odkazem na § 37 odst. 2 písm. b) téhož zákona v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. k) zákona č. 326/1999 Sb., zamítnuto a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno.

Žalovaná své rozhodnutí odůvodnil tím, že žalobci byl povolen přechodný pobyt na území ČR na vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem podnikání – osoba samostatně výdělečně činná s platností od 9. 1. 2006 do 5. 9. 2006. Následně mu bylo uděleno povolení

k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – osoba samostatně výdělečně činná s platností od 6. 9. 2006 do 5. 9. 2008, kterému bylo prodlouženo s platností do 5. 9. 2010.

Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že dne 14. 7. 2010 žalobce si podal žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání – osoba samostatně výdělečně činná. Dne 2. 9. 2010 bylo správním orgánem I. stupně vydáno rozhodnutí o neprodloužení platnosti k povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR podle § 44 a) odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., s odkazem na § 35 odst. 3 s odkazem na § 37 odst. 2 písm. b) téhož zákona v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. k) zákona č. 326/1999 Sb. Správní orgán dospěl k závěru, že cizinec v období od 31. 7. 2008 do 31. 5. 2010 nepodnikal, tedy neplnil účel, za kterým mu byl pobyt povolen. V této skutečnosti spatřuje správní orgán I. stupně závažnou překážku pobytu cizince na území. Rozhodnutí bylo účastníkovi řízení oznámeno 9. 9. 2010.

Proti rozhodnutí správního orgánu žalobce podal odvolání s tím, že výrok rozhodnutí je nesprávný, neboť nelze ve věci meritorně rozhodnout podle § 44 a) odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. Skutkovému zjištění uvedenému v odůvodnění odpovídá pouze § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. V daném případě však žalobce dobu pobytu plnil. Správní orgán nepostupoval správně, když použil § 37 odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., neboť žalobce nikdy nepřestal splňovat podmínku udělení víza. To, že žalobce nebyl hlášen u správy sociálního zabezpečení, možná porušil povinnost ve vztahu k tomuto státnímu orgánu, ale to je oblast, která nepřísluší správnímu orgánu posuzovat. Dále namítá pojem soustavnost, kterou nelze ztotožňovat s činností nepřetržitou. Žalobce nežadá o prodloužení pobytu poprvé, v rámci předchozího řízení v daném případě správní orgán tento stav nezkoumal. Dále namítal, že správní orgán nedostatečně se zabýval dopadem napadeného rozhodnutí do rodinného a soukromého života účastníka řízení. Navrhl zrušení napadeného rozhodnutí.

Odvolací orgán s odvoláním na novelu zákona č. 326/1999 Sb., provedenou zákonem č. 427/2010 Sb., týkající se věcné působnosti na základě přechodného ustanovení uvedeného v čl. II. bod 1 zákona č. 427/2010 Sb., řízení dokončil podle zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. ve znění do 31. 12. 2010.

Žalovaný ze správního spisu zjistil, že žalobce nepodnikal a tím přestal splňovat jednu z podmínek pro udělení k povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání na území ČR. Tato skutečnost byla shledána jako závažná překážka, která brání prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. Žalobce v posledních dvou letech minimálně od 31. 7. 2008 do 31. 5. 2010 nepodnikal jako osoba samostatně výdělečně činná, tudíž po výše uvedenou dobu neplnil ani účel k pobytu podnikání.

S odvoláním na ust. § 35 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., je dáno, že dobu pobytu na území nelze prodloužit, pokud policie shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37). Podle § 37 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., policie zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza. Důvody neudělení víza jsou uvedeny v § 56 citovaného zákona. Správní orgán v řízení shledal podle tohoto ustanovení tj. § 56 odst. 1 písm. k) zákona č. 326/1999 Sb., tzv. jinou závažnou

překážku, a to zejména na základě zjištěné skutečnosti, kdy se pan F. M. účelově přihlašuje a odhlašuje u MSSZ, a to z toho důvodu, aby získal potřebné potvrzení podle § 46 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb. V tomto jednání odvolací orgán spatřuje závažnou překážku, která odůvodňuje neprodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Je ve veřejném zájmu, aby na území pobývali jen ti cizinci, kteří na území pobývali v souladu se zákonnými podmínkami a plnil účel pobytu.

Dikce zákona vyplývá, že cizinec je povinen plnit účel pobytu po dobu povoleného pobytu, v opačném případě správní orgán podle ust. § 37 odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., pobyt zruší nebo neprodlouží, jelikož cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza. Žalobce uvedenou povinnost neplnil, pobýval na území ČR nadále, přestal splňovat podmínku pro udělení víza, což je pro správní orgán závažná překážka, která ukládá povinnost správnímu orgánu konat ve věci neprodloužení platnosti k povolení dlouhodobému pobytu.

Při posuzování přiměřenosti policie přihlíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince. Podle § 56 odst. 1 písm. k) zákona č. 326/1999 Sb., vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, policie nebo zastupitelský úřad cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zahraničně politickém zájmu ČR nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území. Správní orgán I. stupně hodnotil skutečnost, že cizinec v době povoleného dlouhodobého pobytu neplnil účel, pro který mu byl pobyt povolen, jako závažnou překážku, k pobytu cizince na území. Odvolací orgán se s tímto závěrem ztotožnil.

Správní orgán v daném případě vycházel z podkladových materiálů, zejména z potvrzení MSSZ Brno ze dne 27. 7. 2010, z protokolu o výsledku účastníka správního řízení ze dne 24. 8. 2010, z provedeného šetření v informačních systémech, které policie ve smyslu § 158 zákona č. 326/1999 Sb., při výkonu státní správy provozuje. Při zjišťování stavu věci bylo postupováno v souladu s ust. § 3 a § 2 odst. 4 správního řádu a zásadou dobré správy (§ 8 správního řádu).

Při posuzování přiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince hodnotil odvolací orgán zejména důvod pro neprodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, dobu dosavadního pobytu cizince na území, účel tohoto pobytu, rodinné poměry účastníka řízení. Ze žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu vyplývá, že cizinec je ženatý, manželka má povolen dlouhodobý pobyt za účelem společného soužití rodiny s manželem. V protokole o výsledku účastníka správního řízení sepsaného podle § 18 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 169 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., účastník řízení uvedl, že zamítnutí žádosti by pro něj mělo dopad do soukromého a rodinného života, protože manželka je ve třetím měsíci těhotenství a měli by finanční problémy. Na území Ukrajiny má matku a otce. Na území ČR pobývá žalobce za účelem ekonomické aktivity, po část doby pobytu však tento účel neplnil. Z těchto důvodů nepovažuje odvolací orgán dopad rozhodnutí o neprodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu do života cizince za nepřiměřený.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, kde namítá, že obě rozhodnutí jsou věcně nesprávná a nezákonná. Předně namítá, že není zákonným způsobem formulován výrok rozhodnutí, dále polemizuje s použitím ust. § 56 odst. 1 písm. k) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, neboť v tomto rozhodném znění jsou uváděny hned 2 důvody pro neudělení víza, a to a) pobyt cizince na území není v zahraničně politickém zájmu ČR a za b) je zjištěna jiná závažná překážka k pobytu cizince na území. Dle žalobce žalovaný správní orgán výslovně nespecifikoval tento odkaz na § 56 odst. 1 písm. k) citovaného zákona a je toho názoru, že je nutno uvést též i konkrétní skutkovou podstatu. V tom se odvolal na judikaturu NSS. Správní orgány nedostály své povinnosti podle § 68 odst. 2 správního řádu, a to „ve výrokové části se uvede ... právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno“. Dle žalobce je formulace výroku rozhodnutí z pohledu odkazu na právní ustanovení nedostatečná a neurčitá i vzhledem k tomu, že se citované ustanovení po dobu správního řízení změnilo v důsledku novelizací. Bylo nezbytné, aby i žalovaný výslovně uvedl označení zákona, které konkrétní znění má na mysli.

Také z hlediska identifikace úředních osob pomocí jména, příjmení, funkce či služebního čísla jsou rozhodnutí nedostatečná, nemůže si v tomto případě účastník ověřit správné obsazení orgánu a v případě využití procesního práva – vznesení námitky podjatosti tak byl v nevýhodě. Podřazení pojmu „jiná závažná překážka pobytu cizince na území“ je nesmyslné, nelogické, že institut neplnění účelu upravuje, a to právě v ust. § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců.

Dále namítá, že žalobce si podával opakovanou žádost a v předchozím řízení nebylo mu vytýkáno, že by neplnil účel pobytu. Správní orgány o jeho opakovaném odhlášení ze správy sociálního zabezpečení věděly a naopak mu s vědomím těchto skutečností pobyt v minulosti opakovaně prodlužovaly. Je to v rozporu s jeho legitimním očekáváním, pokud najednou správní orgány změnil své stanovisko. Trvá na tom, že správní orgány nevysvětlily pojem závažná překážka a v tom spatřuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. S tím souvisí i pojmy soustavnost a nepřetržitost.

Správní orgány nevymezily pojem soukromý a rodinný život uvažovaly pouze o jeho rodinném životě, ale soukromý život posouzen nebyl a správní orgány zcela opomenuly skutečnost, že žalobce v ČR žije již roku 2005, tedy 7 let a je v ČR značně integrován a v případě vydání nepříznivého rozhodnutí bude muset ze dne na den zpřetrhat veškeré vazby. Jako podnikatel má sjednané smluvní závazky, kterým v případě nepříznivého rozhodnutí nebude moci dostát. Má sjednanou nájemní smlouvu na byt, kde s manželkou bydlí a že ani tento smluvním závazkům nebude moci dostát. Také správní orgány rezignovaly na otázku, zda tento svůj soukromý profesní život bude moci realizovat na ... apod. Z těchto výše uvedených důvodů navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a požaduje úhradu nákladů řízení.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření k žalobě ze dne 11. dubna 2012 uvedl, že správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí jasně uvedl, že cizinec nepodnikal a tím přestal splňovat jednu z podmínek pro udělení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání na území ČR. Tato skutečnost byla shledána jako závažná překážka, která brání prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. Odkázal na potvrzení MSSZ v Brně, který tuto skutečnost potvrzuje.

Správní orgán vycházel z ust. § 44a) odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., kde je uvedeno, že na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 3 vztahuje obdobně. Podle § 35 odst. 3 citovaného zákona je dáno, že dobu pobytu na území nelze prodloužit, pokud policie shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37). Podle § 37 odst. 2 citovaného zákona policie zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza. Důvody neudělení víza jsou uvedeny v § 56 citovaného zákona a správní orgán v řízení shledal důvody podle § 56 odst. 1 písm. k) tzv. jinou závažnou překážku, a to zejména na základě zjištěné skutečnosti, kdy žalobce účelově se přihlašuje a odhlašuje u MSSZ, a to z toho důvodu, aby získal potřebné potvrzení podle § 46 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb. Proto v jednání cizince tj. ukončení samostatné výdělečné činnosti spatřuje závažnou překážku, která odůvodňuje neprodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu.

V dalším se odvolal na povinnost osoby samostatně výdělečně činné platit pojistné na sociálním zabezpečení, které je upraveno v § 3 odst. 4 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnance. Z výše uvedeného je zřejmé, že cizinec podstatnou dobu platnosti předchozího povolení k pobytu neplnil účel. Neplnění účelu považuje správní orgán obou stupňů za závažnou překážku, což zdůraznil v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Z konstrukce důvodů pro zrušení platnosti víza k pobytu nad 90 dnů, tedy i povolení k dlouhodobému pobytu vyplývá, že cizinec je povinen plnit účel, pro který mu byl pobyt povolen. Neplnění účelu pobytu je obligatorním důvodem pro zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, resp. neprodloužení platnosti tohoto povolení. Zároveň odkázal na konstantní judikaturu NSS rozsudek NSS č. j. 9As 80/2011 – 69 ze dne 19. 1. 2012.

K námitce uvedené v žalobě, že není zákonným způsobem formulován výrok rozhodnutí podle § 68 odst. 2 správního řádu Komise konstatuje, že ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně je uvedeno „žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání podané dne 14. 7. 2010 se zamítá a povolení k dlouhodobému pobytu se neprodlužuje, neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území“. Komise ve svém rozhodnutí přesně uvedla, podle kterého právního ustanovení bylo rozhodnuto, a následně v odůvodnění rozhodnutí popsala vlastní důvody, proč správní úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části rozhodnutí. K další námitce uvedené v žalobě, že napadené rozhodnutí neobsahuje označení úřední osoby komise sděluje, že napadené rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění, datum, datum vydání, číslo jednací, datum vyhotovení, otisk úředního razítka, jméno a příjmení, funkci a podpis oprávněné úřední osoby tak, jak vyžaduje správní řád.

Z výše uvedených důvodů nebylo shledáno porušení ze strany správních orgánů, proto žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., neboť s tímto postupem účastníci projevíli souhlas.

Krajský soud v Brně přezkoumal rozhodnutí žalovaného z hledisek námitek v žalobě uvedených, neboť jejich rozsahem je vázán. Po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba důvodná není. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

Ze správního spisu předloženého žalovaným bylo ke skutkovému průběhu věci zjištěno, že žalobce dne 14. 7. 2010 podal žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání podle § 44 a) zák. č. 326/1999 Sb. V průběhu správního řízení o předmětné žádosti bylo zjištěno, že žalobce doložil do předmětné žádosti potvrzení MSSZ o zaplacení sociálního pojištění za poslední období pro účely žádosti o prodloužení platnosti víza a k pobytu na území ČR. V potvrzení, které bylo doloženo v den podání žádosti bylo uvedeno datum zahájení činnosti od 1. 6. 2010.

Dále při šetření bylo zjištěno, že žalobce má vystavené vízum za účelem podnikání pod č. ... s platností od 6. 9. 2008 do 5. 9. 2010. V průběhu šetření vyplynula pochybnost, odhlášení se cizince z OSSZ Brno z důvodu zahájení činnosti od 1. 6. 2010, avšak pobyt na území ČR má žalobce povolen za účelem podnikání od 6. 9. 2008 do 5. 9. 2010. Z potvrzení MSSZ Brno z 27. 7. 2010 bylo zjištěno, že žalobce je veden v evidenci MSSZ Brno jako osoba samostatně výdělečně činná, a to v období od 3. 8. 2006 do 8. 9. 2006, dále od 8. 8. 2007 do 31. 10. 2007 a od 1. 5. 2008 do 30. 7. 2008 a od 1. 6. 2010 dosud. Opětovně tedy zahájil výdělečnou činnost od 1. 6. 2010. Žalobce přestal vykonávat samostatnou výdělečnou činnost dnem 8. 9. 2006, dnem 31. 10. 2007 a dnem 30. 7. 2008. Ve věci bylo zahájeno správní řízení, ke kterému byl žalobce předvolán. Z protokolu o výsledku účastníka řízení ze dne 24. 8. 2010 bylo zjištěno, že žalobce byl řádně poučen a z jeho účastenské výpovědi vyplývá, že na území ČR žije od roku 2005, žije zde s manželkou a na území ČR má manželku a bratra, na ... matku a otce. Momentální pobyt byl povolen za účelem podnikání. Podnikání spočívalo v dokončovacích stavebních pracích, malířství a natěračství. Potvrdil, že v době, kdy neprovozoval výdělečnou činnost na území ČR, byl 8 měsíců na ... a návštěvu na ... opakoval. Uvedl, že pokud by jeho žádosti nebylo vyhověno, mělo by to vážný dopad do jeho soukromého a rodinného života, neboť manželka je ve třetím měsíci těhotenství a měli by finanční problémy.

V projednávané věci je předmětem řízení prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, na které se ve smyslu ust. § 44 a) zákona o pobytu cizinců obdobně vztahují ustanovení týkající se prodloužení doby pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů (§ 35 odst. 2 a 3 zákona o pobytu cizinců). Odst. 3 uvedeného ustanovení stanoví, že dobu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů nelze prodloužit, pokud policie shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza dle ust. § 37 zákona o pobytu cizinců. Správní orgán v projednávané věci přistoupil ve vztahu k žádosti žalobce o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu k aplikaci ust. § 37 odst. 2 písm. b), které stanoví, že policie zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza. V návaznosti na uvedené ustanovení správní orgán v projednávané věci dále aplikoval ust. § 56 zákona o pobytu cizinců upravující důvody pro neudělení víza, kdy ve smyslu písm. k) odst. 1 citovaného ustanovení policie nebo zastupitelský úřad vízum cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zahraničně politickém zájmu ČR nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.

Ve vztahu k projednávané věci bylo dostatečným způsobem objasněno, jakým způsobem a za použití kterých ustanovení zákona správní orgány ve věci žalobce rozhodly. Námitky směřující do této oblasti krajský soud vyhodnotil jako nedůvodné.

Žalobce dále namítal, že správní orgány nereagovaly na jeho odvolací námitku nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jestliže se nevypořádal s výkladem pojmu závažná překážka. V daném případě se jedná o neurčitý pojem, který jsou správní orgány povinny vymezit ve svém rozhodnutí a patřičně právní kvalifikaci jednání žalobce odůvodnit (rozsudek NSS ze dne 1. 8. 2003, č. j. 1As 10/2003 – 53). Krajský soud z obou rozhodnutí ověřil, že se správní orgány zcela dostatečným a přezkoumatelným způsobem zabývaly ve vztahu ke skutkovým okolnostem projednávané věci naplněním pojmu závažná překážka pobytu žalobce na území ČR. V rozhodnutí o neprodloužení dlouhodobého pobytu správní orgány aplikaci tohoto neurčitého pojmu odůvodnily a specifikovaly, že závažnou překážku spatřují v neplnění účelu pobytu, přičemž jednání žalobce podřadily pod tuto skutkovou podstatu na základě zjištění získaných od MSSZ v Brně a jednak z výpovědi žalobce učiněné do protokolu v rámci ústního jednání. K této námitce je dále nutné konstatovat, že správní rozhodnutí jako individuální správní akt má předně jeho adresu na podkladě konkrétních individualizovaných okolností případu ozřejmit, na základě jakých úvah dospěl správní orgán k danému výsledku řízení a jaká konkrétní skutková zjištění jej vedla k podřazení jednání účastníka řízení pod danou skutkovou podstatu. Není však již povinností správního orgánu, aby ve svém správním rozhodnutí se tak zabíral obecnými dopady tohoto ustanovení do aplikační praxe.

Neobstojí ani námitka žalobce, že i v minulosti svůj účel podnikání přerušoval a že prodloužení pobytu dostal, a že to nebylo překážkou pro prodloužení tohoto pobytu. Krajský soud se s touto argumentací žalobce neztotožňuje, neboť je vytrženo z celkového konceptu rozhodnutí, který ve své argumentaci primárně vychází ze skutkových závěrů v projednávané věci, tedy že důvodem pro neprodloužení dlouhodobého pobytu z důvodu neplnění jeho účelu bylo především vědomé a dobrovolné prohlášení učiněné žalobcem na MSSZ, že přerušil či ukončil podnikatelskou činnost. Tuto skutečnost žalobce v průběhu řízení nezpochybňoval. NSS ve svém rozhodnutí ze dne 27. 12. 2011, č. j. 7As 82/2011 – 81 uvedl, že „u fyzické osoby podnikající na základě živnostenského oprávnění je z jazykového výkladu ustanovení obchodního zákona zřejmé, že podnikatelem se stane tehdy, kdy vedle získání příslušného oprávnění také fakticky vykonává určitou podnikatelskou činnost (definice živnostenského podnikání viz. § 2 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání ve znění pozdějších předpisů, která koresponduje s materiálním pojetí podnikání podle ust. § 2 odst. 1 obch. zák.). Účelem pobytu zcela jistě zákonodárce nemínil pouze formální zapsání se do příslušných rejstříků, aniž by podnikatelská činnost byla fakticky na území České republiky vykonávána, neboť by tak došlo k obcházení smyslu a pravidel zákona.

Zákon o pobytu cizinců stojí na principu, že pobyt cizince na území ČR musí být odůvodněn, například dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem a tyto činnosti musí být skutečně na území ČR vykonávány. Tytéž závěry lze aplikovat i v projednávané věci. Žalobci byl povolen přechodný pobyt na území ČR na vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem podnikání – osoba samostatně výdělečně činná s platností od 9. 1. 2006 do 5. 9. 2006.

Následně mu bylo uděleno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání s platností od 6. 9. 2006 do 5. 9. 2008, které mu bylo prodlouženo s platností do 5. 9.2010.

Z potvrzení MSSZ Brno ze dne 27. 7. 2010 bylo zjištěno, že v evidenci jako OSVČ byl žalobce veden od 3. 8. 2006 do 8. 9. 2006 poté až od 8. 8. 2007 do 31. 10. 2007 a od 1. 5. 2008 do 30. 7. 2008. Znovu se přihlásil jako OSVČ až od 1. 6. 2010 dosud. Sám žalobce potvrdil, že dlouhodobě pobýval i na ... a omlouval nepodnikání na území ČR také krizí. Krajský soud konstatuje, že žalobce musel odhlášením se z OSSZ (zde MSSZ) vědomě porušit předpisy a nebo v případě, že nepodnikal a odhlášení na MSSZ učinil v souladu s právními předpisy, musel si být současně vědom, že neplní účel pobytu. Na základě tohoto konstatování krajský soud nemohl dovodit pochybnosti o zjištěném skutkovém stavu a lze uzavřít, že postup správních orgánů odpovídal požadavku zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v nezbytném rozsahu (zásada materiální pravdy), který vyplývá z ust. § 3 správního řádu. V návaznosti na toto nelze rovněž pominout skutečnost, že pokud je cizinci uděleno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, je tento cizinec povinen dodržovat veškeré právní předpisy, které se k podnikání na území ČR vážou, tedy i povinnost být přihlášen k platbám sociálního zabezpečení (rozsudek NSS ze dne 19. 1. 2012, č. j. 9As 80/2011 – 69).

K námitkám nepřezkoumatelnosti soud přezkoumává, že nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je podle ustálené judikatury NSS (rozsudek ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2Ads 58/2003 – 75, publikovaný pod číslem 133/2004 Sb., NSS) založen na nedostatku důvodů skutkových, nikoliv na dílčích nedostatcích odůvodnění napadeného rozhodnutí. Těmito nedostatky však napadená rozhodnutí netrpí a dle posouzení krajským soudem odvolací orgán se vypořádal se všemi odvolacími námitkami žalobce.

Co se týče námitky nedefinování jiná závažná překážka k pobytu zde soud odkazuje na vysvětlení výše jak judikoval NSS ve svém rozsudku 9As 80/2011. Naposled soud se vyjadřuje i k žalobní námitce, že napadené rozhodnutí neobsahuje označení úřední osoby. Komise soud sděluje, že napadené rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění, datum vydání, číslo jednací, datum vyhotovení, otisk úředního razítka, jméno, příjmení, funkci a popis oprávněné úřední osoby tak, jak vyžaduje správní řád. Také je neoprávněná námitka, že z toho důvodu nemohl uplatňovat svoje práva a oprávněné zájmy. Již z protokolu o výsledku účastníka správního řízení ze dne 24. 8. 2010 vyplývá, že byl v této oblasti řádným způsobem poučen a poučení vlastnoručně podepsal. Nelze také v tomto případě uvést, že žalobce je cizinec a že event. něčemu nerozuměl, neboť jak sám uvedl, česky umí dobře.

Z uvedených skutečností vyplývá, že postup správních orgánů obou stupňů byl v souladu s příslušnými ustanoveními zákona č. 326/1999 Sb.

Krajský soud neshledal porušení správního řádu ani výše citovaného zákona.

Závěrem soud konstatuje, že neshledal pochybení ze strany správních orgánů, proto ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s.ř.s., neboť žalobce úspěšný nebyl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Soud rozhodl tedy tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 21. ledna 2014

JUDr. Milada Haplová, v. r.
předsedkyně senátu